

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ
Ἁγίας Σοφίας 6,
152 36 Νέα Πεντέλη.

Πρωθυπουργόν
Κύριον ΚΩΣΤΑΝ ΣΗΜΙΤΗΝ,
Ἀναγνωστοπούλου 10,
106 73 ΑΘΗΝΑΣ.

Νέα Πεντέλη, 30η Ίουνίου 1998.

Ο τέως Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Κύριος **Χρῆστος Α. Σαρτζετάκης** προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον δῆλωσιν :

« Καθυστερημένως ἐπληροφορήθην, ἀπὸ δημοσίευμα πρὸ τριημέρου ἡμερησίας ἀπογευματινῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ κυβερνῶντος κόμματος προσφάτως ἐκδοθὲν περιοδικὸν «ΕΚΦΡΑΣΗ», εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Μαΐου ἔ.ἔ., ἀσχολούμενον μὲ φερομένας ὡς διατυπωθείσας ὑπὸ τοῦ νεοεκλεγέντος Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίου Χριστοδοῦλου θέσεις περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἀποδοκιμάζον αὐτάς, ἐπιλέγει κατὰ λέξιν : «Ἄς ἐλπίσουμε, ὅτι πρόκειται γιὰ μεμονωμένο φαινόμενο, γιὰτὶ διαφορετικὰ **ὁ κίνδυνος ... σαρτζετακισμοῦ ἐλλοχεύει**» !

Αἰδῶς Ἀργεῖοι ! Διότι πράγματι μόνον ἡ λέξις ἐ ν τ ρ ο π ῆ ταιριάζει εἰς τὴν χλευαστικὴ αὐτὴ τοποθέτησι ἐναντί μου ἑνὸς ἐπισήμου περιοδικοῦ τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., δηλαδὴ αὐτοῦ τοῦ κόμματος, πού, χωρὶς νὰ τὸ ζητήσω, μὲ ἐπεστράτευσε τὸ 1985 διὰ τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας, προκειμένου νὰ βγῆ ἀπὸ τὰ ἀδιέξοδά του καὶ νὰ κερδίσῃ ἀκολούθως τὴς ἐκλογῆς τοῦ Ἰουνίου 1985. Ἐπὶ τέλους, **ἄς συμφωνήσουν μεταξὺ τους γιὰ βασικὲς ἐπιλογῆς τοῦ κομματικοῦ γενάρχου των Ἀνδρέα Παπανδρέου, ἐπομένως καὶ εἰς τὰς περὶ ἐμοῦ κρίσεις των οἱ σημερινοὶ προύχοντες τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.**, γιὰ νὰ μὴν ἐμφανίζουν τώρα τὸ δημοκρατικὸ αὐτὸ κόμμα σὰν ἕνα καταγέλαστο σκορποχωρὶ ! Ἀφοῦ καὶ σχετικῶς προσφάτως, ὡς **«ἐπιτυχημένη»** ἐχαρκτήρησε τὴν ἐπιλογή μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας (καὶ) ὁ κυβερνητικὸς ἐκπρόσωπος τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως Κύριος **Ρέππας**, εἰς δηλώσεις του πρὸς δημοσιογράφους. Ἀλλὰ καὶ ὁ σημερινὸς Πρωθυπουργὸς καὶ Πρόεδρος τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Κύριος **Κωνσταντῖνος Σημίτης** σὲ ἰδιόχειρη ἀφιέρωσι βιβλίου του τὴν 9.5.1989, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Προεδρίας μου, ἀνεγνώριζε, κατὰ λέξιν, ὅτι, **«δείκνω τὸ σωστὸ τρόπο ἐφαρμογῆς τῶν θεσμῶν καὶ συμβάλλω ἔτσι ἀποφασιστικὰ στὴν ἐκουχρονιστικὴ λειτουργία τους»**, τὰ ἴδια δὲ ἐπανελάβε καὶ μετὰ τὴν λήξι τῆς Προεδρικῆς μου θητείας σὲ μεταδοθεῖσα συνέντευξί του πρὸς τὴν δημοσιογράφο **Μαρία Ρεζάν.** - Ἄς σιωπήσουν λοιπὸν οἱ εἰς βάρος μου ἀσχημονοῦντες. Ἐκτὸς ἐὰν μὲ τὰ λεγόμενά των ἐπιθυμοῦν, νὰ ἀποδοκιμάζουν ἐμμέσως τὴς περὶ ἐμοῦ, ὑπὲρ τῆς ἐπιλογῆς μου καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς πολιτείας μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐκτιμήσεις τοῦ ἴδρυτοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ σημερινοῦ Προέδρου τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. -

Βεβαίως, σὲ ἐποχὲς διανοητικῆς ἐκπτώσεως, ἠθικῆς παρακμῆς καὶ ἰδεολογικῆς τρομοκρατίας ὁ καθεὶς ἤμπορεῖ νὰ λέγῃ καὶ νὰ γράφῃ ὅ,τι θέλει. Θὰ σημειώσω μόνον διὰ τοὺς ἀνιστορητοῦς, ὅτι **μὲ τὸν ἐθνικὸν πολιτικὸν μου λόγον, ἥδη ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς παρουσίας μου εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας, ἐξέφρασα - ὅπως καὶ ἐξακολουθῶ νὰ ἐκφράζω - τὴς ἰδεολογικῆς σταθερῆς, πού καθ' ὅλον του τὸν βίον τόσων χιλιετηρίδων ἠκολούθησεν ἀναλλοιώτως ὁ Ἑλληνισμὸς** καὶ χάρις στὴς ὁποῖες καὶ μόνον κατάρθωσε καὶ νὰ μεγαλοουργήσῃ κατὰ τρόπον μοναδικὸν εἰς τὴν παγκόσμιον Ἱστορίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς χρόνους χαλεποὺς νὰ διασωθῆ καὶ ἐπιβιώσῃ. Ἀλλῶστε ἔτσι ἐξεπλήρωνα καὶ τὴν υπόσχεσίν μου, ὅταν ἐπανελλημμένως παρεκλήθην νὰ ἀποδεχθῶ τὴν ὑποψηφιότητά μου διὰ τὸ ἀνώτατον τῆς Πολιτείας ἀξίωμα, ὅτι **θὰ ὑπηρετοῦσα ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον «τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Δημοκρατίαν», κανένα δὲ κομματικὸν συμφέρον.** Ἐπομένως δὲν διεξεδίκασα, οὔτε διεκδικῶ πατρότητα γιὰ καινούργιους ἐθνικούς μας προσανατολισμούς, ἀφοῦ μόνον ὑπὲρ τῶν δοκιμασμένων παραδοσιακῶν ἠγωνίσθην καὶ ἀγωνίζομαι, ὥστε ἀκόμη οὔτε καὶ ἀνοηταίνοντες κονδυλοφόροι νὰ μὴ ἠμποροῦν νὰ ὀμιλοῦν περὶ **«σαρτζετακισμοῦ»** καὶ μάλιστα ἐπικινδύνου !

Πρὸς τοὺς λέγοντας ὅμως ἢ γράφοντας αὐτά, ἀλλὰ καὶ τοὺς κομματικούς ὑπευθύνους τοῦ περιοδικοῦ, ἀφοῦ αὐτὸ κυκλοφορεῖ ὡς ὄργανον τοῦ κυβερνῶντος κόμματος, θὰ ἤθελα ἀπλῶς νὰ ὑπομνήσω ὠρισμένας στοιχειώδεις ἀληθείας :

Πρώτον, ότι ή επισήμανσις μιᾶς αὐτονοήτου ἀληθείας, τοῦ καταδύλου γεγονότος, ὅτι **εἴμαστε «ἔθνος ἀνάδελφον»**, πού πράγματι πρῶτος εἰς τὸ πολιτικόν μας στερέωμα διετύπωσα, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τῆς Προεδρικῆς μου θητείας, διὰ νὰ γίνῃ ἔκτοτε κτῆμα ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ γενικώτερον, *ἐχρησιμοποιήθη κατόπιν δημοσίως καὶ ἀπὸ τὸν ἰδρυτὴν τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ἀνδρέαν Παπανδρέου, μὲ ρητὴ μάλιστα ἀναφορὰ εἰς τὸ πρόσωπό μου. Ὅπως ἄλλωστε ὁ ἴδιος Ἀνδρέας Παπανδρέου δημοσίως ἀνεγνώρισε, καὶ ἡ νίκη τοῦ κόμματός του κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Ἰουνίου 1985, πού τοῦ ἔδωσε τὴν δευτέραν τετραετίαν διακυβερνήσεως τῆς χώρας, ὠφείλετο εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιλογῆς ἐμοῦ ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.* Διαπίστωσις, εἰς τὴν ὁποίαν προέβησαν καὶ ἄλλα κορυφαῖα στελέχη τοῦ κόμματός του, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ τότε Ἀρχηγὸς τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ μετέπειτα Πρωθυπουργὸς Κύριος Κωνσταντῖνος Μητσοτάκης. **Ἐπομένως, δημοσίως καὶ ἀρμοδίως μόνον ὡς ἐπιτυχῆς ἢ ἐπιλογῆς μου ἐχαρακτηρίσθη, ὁ δὲ, κατὰ τὴν ὀρολογίαν τῶν ἀνοήτων, «σαρτζετακισμὸς» μόνον «ἐπικίνδυνος» δὲν ἦτο, ἀφοῦ τὸ κόμμα τους ὠφέλησε, κατὰ τὴν δημοσίαν ὁμολογίαν καὶ τοῦ ἰδρυτοῦ του.**-

Δεύτερον, ὅτι, τηρῶν ἀπαρεγκλίτως τὸ Σύνταγμα καὶ χάριν τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ Πολιτεύματος, **ἔθετα προηγουμένως ὑπ' ὄψιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ κείμενα τῶν δημοσίων ὁμιλιῶν μου**, δηλ. τῶν μνημάτων μου πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, μὲ τὴν ἀφορμὴ τῶν ἐθνικῶν μας ἐπετειῶν ἢ τῆς πρωτοχρονιάς, ἢ καὶ τῶν οἰωνοδήποτε ἄλλων ὁμιλιῶν μου, ὡς κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ξένων ἡγετῶν, κατὰ τὰς περιοδείας μου ἢ κατὰ διάφορα ἐγκαίνια, κλπ. Καὶ μόνον μετ' ἐγκρισίν τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐξεφωνοῦντο οἱ λόγοι μου αὐτοί. Πρέπει βεβαίως νὰ σημειώσω, ὅτι οὐδέποτε συνέβη νὰ ἀντιλέξῃ ὁ Πρωθυπουργὸς εἰς οἰανδήποτε ὁμιλίαν μου ἢ νὰ ἐκφράσῃ ἀντιρρήσεις διὰ τὸ περιεχόμενον ἢ ἔστω σημεῖον αὐτῆς. Τουναντίον πάντοτε **τὰς ἐνέκρινεν ὅλας, ὡς τὰς εἶχον ἐγὼ προσωπικῶς διατυπώσει.** Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι συνεφώνει πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν, ἀφοῦ διαφορετικὰ θὰ εἶχεν, ὑποθέτω, τὸ θάρρος νὰ διατυπώσῃ τὰς ἀντιρρήσεις του, ὅπως *συνταγματικῶς ἐδίκαιον*.- Ἐπομένως, ὅσοι συμπλεγμαστικοὶ ἠνωχλοῦντο καὶ ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὸν ἐθνικὸν πολιτικὸν μου λόγον τῆς περιόδου τῆς Προεδρίας μου, θὰ πρέπει νὰ στρέφουν τὰ πυρὰ των καὶ κατὰ τοῦ, ὑπ' αὐτῶν τόσον ἀνυμνουμένου, Ἀρχηγοῦ των, συνεργήσαντος διὰ τῆς μὴ ἐναντιώσεώς του εἰς τὴν ἐκφορὰν του.- Ἐκτὸς πάλιν ἐὰν καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἐπιδιώκουν, νὰ ἀποδοκιμάζουν ἐμμέσως τὸν ἰδρυτὴν τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. καὶ κομματικὸν των γενάρχην !...

«Σαρτζετακισμὸς», λοιπόν, καὶ μάλιστα «ἐπικίνδυνος» διὰ τὴν Κυβέρνησιν, εἰς τὸ πεδίον τοῦ πολιτικοῦ μου λόγου δὲν ὑπῆρξε. Ἀλλὰ ἴσως οἱ οὕτως ἀνοηταίνοντες ὑποδηλοῦν ἔτσι τὸ γεγονός, ὅτι ἀρκετὲς φορές ἠρνήθη τὴν ὑπογραφήν ἀντισυνταγματικῶν διαταγμάτων ἢ καὶ Πράξεων Νομοθετικοῦ Περιεχομένου μέχρι τῆς διατυπώσεώς των κατὰ τρόπον σύννομον καὶ συνταγματικόν. Ὅμως αὐτὸ ἐγένετο πάντοτε ἀθουρύτως, χωρὶς νὰ διασαλπίζεται, ἀρκετὲς μάλιστα φορές καὶ μὲ προσωπικὴν μου ἐνασχόλησιν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν δακτυλογράφησιν τῶν ὑποδείξεών μου, τὸ τελευταῖον διὰ νὰ τηρηθῇ ἀπόλυτος ἔναντι πάντων μυστικότης καὶ μὴ ἐκτεθῇ ἡ Κυβέρνησις ἐκ τῶν ἀντιρρήσεών μου εἰς ἀντισυνταγματικὰς ἢ ἐκνόμους ἀποπειράς τῆς. **Ἀπετέλει ἄλλωστε ἀπλῆν συμμόρφωσίν μου πρὸς τὸ ἰσχῶν Σύνταγμα καὶ μὴ ἀθέτησιν τοῦ δοθέντος ὅρκου μου περὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεώς του.** Τὰ ἀπλουστάτα καὶ αὐτονόητα αὐτὰ μόνον ἐθελόδουλοι καὶ δουλόφρονες ἐπιμένουν νὰ ἀγνοοῦν. Καὶ νὰ θέλουν ἔτσι τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἀπλοῦν καὶ ἀνεπιφύλακτον ὑπηρετὴν κομματικῶν ἐπιδιώξεων, δηλαδὴ ἀπλῆν, κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσίν των, θεραπευαίνουσα τῶν ἐπιθυμιῶν τοῦ Ἀρχηγοῦ των !...

Ἐς σημειώσω ἀκόμη, ὅτι **ἡ πολιτεία μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἴυχε τῆς καθολικῆς ἀναγνώρισεώς της ὡς ἀπόγου δημοσίως ἀπὸ ὅλους τοὺς (τότε) Ἀρχηγούς τῶν πολιτικῶν κομμάτων (Παπανδρέου, Μητσοτάκη, Φλωράκη).** Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἢ πλειονοψηφία τοῦ ὁποίου, καὶ μάλιστα χωριστὰ τῶν ὁπαδῶν κάθε

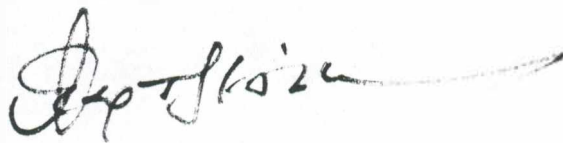
κόμματος (καὶ αὐτὸ συνέβαινε μόνον ὡς πρὸς ἐμέ), καὶ διεδήλωσε τὴν πρὸς τὸ πρόσωπόν μου προτίμησιν, ὅπως ἔδειξαν δημοσιευθεῖσαι ὀλίγον χρόνον πρὸ τῆς λήξεως τῆς Προεδρικῆς μου θτείας δημοσκοπήσεις.

Βεβαίως τὰ ἀντιθέτως λεγόμενα καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐναντίον μου καταφορά δὲν ἐμφανίζονται τώρα γιὰ πρώτη φορά. Εἶναι ἀναμάρτημα παλαιότερων εἰς βάρος μου κυδαιολογιῶν, μὲ τὴν κατὰ σύστημα ἐπὶ κλησιν παντελῶς ψευδῶν καὶ καθ' ὄλοκληρίαν καλκευμένων πραγμάτων ὡς δῆθεν «γεγονότων», δηλαδὴ ἐνωρηκιστρωμένων ἐπιθέσεων, πού εἶχαν καὶ ἔχουν πάντοτε τὶς εὐτελεῖς τῶν σκοπιμότητες. Πρωτίστως, μεταξὺ ἄλλων, πρὸς ἀποπροσανατολισμὸν τῆς κοινῆς γνώμης ἢ καὶ δικαιολόγησιν τῆς παραλείψεως ἐνδεδειγμένων ἢ ἐπιβολῆς ἀντιλαϊκῶν μέτρων ἢ καὶ ἄλλων ἐπιλογῶν, σαφῶς ἀντικειμένων πρὸς τὶς προσδοκίαις τῆς πλειονοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, δηλαδὴ τῶν πράγματι δημοκρατικῶς σκεπτομένων Ἑλλήνων, μὲ τὸ πρόσχημα τῆς δῆθεν διακωλυτικῆς εἰς τὸ κυβερνητικὸν ἔργον ἰδικῆς μου παρουσίας εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας. Ὅμως τέτοια ψεύδη καὶ τέτοιες κατάπτυστες μεθοδεύσεις ἐνώπιον τῆς Ἱστορίας οὐδέποτε εὐδοκιοῦν.

Ἄς ἐγκαταλείψουν λοιπὸν *κακεντρεχεῖς παραλληλισμοὺς καὶ ἀναφορὰς* πρὸς τὸ πρόσωπόν μου καὶ τὴν πολιτείαν μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὅσοι σχολιάζουν τὶς δηλώσεις καὶ τὴν πολιτείαν τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου. Καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸν τελευταῖον αὐτόν, ἃς διερωτηθοῦν : Μήπως ὁ λόγος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὁ ὁποῖος **ὄντως ἔχει θερμότην ἀπήχησιν εἰς τὴν παμμεγίστην πλειονοψηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ**, ὀφείλεται εἰς τὴν **ἀνυπαρξίαν ἀκριβῶς τοιοῦτου λόγου ἐκ μέρους τῶν πολιτικῶν μας ταγῶν**, τῶν σοβαρῶν τοῦλάχιστον. Διότι εἶναι κοινωνιολογικῶς δεδομένον, ὅτι **ἡ πορεία μιᾶς ἐθνικῆς κοινότητος δὲν ἔμπορεῖ νὰ χωρήσῃ μὲ ἰδεολογικὰ κενά**. Καὶ τὴν ἰδεολογικὴν **πληρότητα** συνιστοῦν ἀκριβῶς **τὸ ἐθνικὸν παρελθὸν καὶ οἱ ἐθνικὲς παραδόσεις**, χωρὶς τὰ ὅποια σήμερα δὲν θὰ ὑπῆρχαμε ὡς ἰδιαίτερον ἐθνικὸν σύνολον. Ἐὰν παρόμοιος λόγος ἐξεφέρετο ἀπὸ πολιτικούς ταγούς, τότε ὁ περὶ αὐτῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου θὰ παρίστατο πράγματι **ἐξωθεσμικὸς καὶ περιττός**. Ἄλλ' ἡ **Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας**, κατὰ παράδοσιν αἰῶνων ἤδη, ἀναλαμβάνει ἢ ἀνακτᾷ τὸν **ἐθναρχικὸν τῆς ρόλον**, ἐπομένως **ἐκφέρει καὶ πέρα τῶν στενωῶς ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων λόγον, ὅταν ἡ πολιτικὴ ἐξουσία ἐκλείρῃ**, ὅπως εἰς περιόδους ξένων κατακτήσεων. Μήπως λοιπὸν τὸ φαινόμενον αὐτό, διὰ τὴν ταυτότητα τοῦ λόγου, δηλαδὴ τὴν ζωτικὴν διὰ τὴν πορείαν τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος **ἀνάγκην ἰδεολογικῆς πληρότητος**, ἐμπνεομένης ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν μας παρελθὸν καὶ τὶς ἐθνικὲς μας παραδόσεις, ἀναφαίνεται καὶ τώρα, πού **ἡ πολιτικὴ ἐξουσία ἀδρανεῖ** καὶ ὁ **ἀληθινὸς πολιτικὸς λόγος**, αὐτὸς δηλαδὴ πού ἀρθρώνεται πρὸς ὑπηρετήσιν πρωτίστως τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων, εἶναι εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ **ἀνύπαρκτος** :

Ἄλλὰ φαίνεται, ὅτι θέλει καμμιά φορά ἀρετὴν καὶ τόλμην ἢ ἀναγνώρισιν καὶ προφανεστάτων ἀληθειῶν !...».-

Ἡ Ἰδιατέρα Γραμματεὺς,

Κατερίνα Ε. Σαρτζετάκη